

KUR'ÂN-I KERÎM ALLAH'IN MERHAMETİ VE MÜMİNLERE HİTABI

el-Hamdü lillâhi rabbi'l-âlemîn Ve's-salâtü ve's-selâmü alâ seyyidi'l-evvelîne ve'l-âhirîn Muhammedini'l-Mustafâ ve alâ âlihî ve sahbihî ve men tebiahû bi ihsânin ecmaîne't- tayyibîne't-tâhirîn.

Emmâ ba'd.

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Kur'ân-ı Kerîm bize Allah tarafından gönderildi, Peygamber Efendimiz'e indirildi, Peygamber Efendimiz bizlere tebliğ eyledi. Kur'ân-ı Kerîm Allah'ın kelâmı ve biz müminlere hitabıdır. Muhatap biziz, hitap eden Cenâb-ı Rabbü'l-izzettir; izzet, celâl ve cemâl sahibi Allahu Teâlâ hazretleridir.

Hitap edilen, hitap edenin ne dediğini bilmelidir. Bilmiyorsa ne diyor diye araştırmalıdır, anlamaya çalışmalıdır. Birisi size İngilizce bir şey söylerse anlamıyorsanız yanındakine; “Ne diyor? Terceme et.” dersiniz, anlarsınız. Birisi başka bir dilden, bilmediğiniz bir dilden konuşursa; “Bu bana bir şey söylüyor.” diye merak edersiniz, terceme ettirirsiniz.

Şu yeri göğü yaratan âlemlerin Rabbi, bizi yaratan ve yaşatan, rızıklandıran Allahu Teâlâ hazretleri bize peygamber göndermiştir. O peygamberine Kur'ân-ı Kerîm'i vahyetmiştir. Kur'ân-ı Kerîm'in âyetleri bize hitap etmektedir.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

Bazı ayet-i kerîmeler; *yâ eyyühe'llezîne âmenû*¹ demektedir. “Ey iman edenler! Hey, size söylüyorum!” mânasına, bize hitap etmektedir.

Binâenaleyh biz müslümanların Allah'ın hitabını anlamaya çalışmaması çok büyük ar, utanç ve ayıptır. Çok yazıktır bize! Yazıklar olsun bize ki Allahu Teâlâ hazretlerinin hitabını bilmiyoruz, Kitab'ını bilmiyoruz, ahkâmını bilmiyoruz, bize hitap ettiği âyetlerin mânasını bilmiyoruz.

O halde herkesin Kur'ân-ı Kerîm'in okunmasını öğrenmekten başlayarak mânasını, mealini, tefsirini, ahkâmını öğrenmeye doğru her gün biraz daha hızla ve çabuk bir

¹ 2/Bakara, 104. Kur'an'da ilk defa bu ayette geçen bu hitap 88 farklı ayetin başında geçmektedir.

şekilde çalışması gerekir. Çünkü Kur'ân-ı Kerîm uygulanmak içindir. "Kur'ân-ı Kerîm'in ahkâmı insanlar tarafından bilinsin de mucibince amel edilsin." diyedir. Boş söz değildir.

Allahu Teâlâ hazretlerinin ahkâmının yerine getirilmesi lazımdır. Emirlerinin yerine getirilmesi lazımdır. Yasaklarının nazarı dikkate alınması lazımdır, yasaklarından kaçınılması lazımdır.

O bakımdan görüyorsunuz bugün bu satın aldığımız binada toplanıyoruz. Kalabalık, güzel bir rakama çıkıveriyor hemen. Bunu daha anlamlı ilan etsek; "Adresimiz şudur." desek, "Çalışmalarımız şunlardır." desek, "Her akşam şöyle olacak, her hafta bu olacak, her cumartesi şu olacak, her pazar bu olacak." desek burası arı kovanı gibi çalışır. Bal imal eder, bal alınır, bal satılır; çok güzel olur.

Bunu yapmalıyız, bunu yapacağız; vazifemiz bu, yapmaya azimliyiz. Allah bize nasip etsin.

İnşallah Kur'ân-ı Kerîm'i şimdiden siz kişisel olarak şahsi gayretlerinizle özel çalışmalarınızla ne kadar neresinden nasıl öğrenebilerseniz öğrenmeye başlayın. İlk önce

okumasını bilmeyenler okumasını öğrensin. *Elif'i, be'yi, cim'iş, dal'ı* öğrensin. Ondan sonra Arapça'ya başlasın. Bugünden yarından itibaren Arapça öğrenmeye başlasın. Hocalar Arapça öğretmeye başlasın. Kara tahta veya ak tahtalar kurulsun. Burada tahtalar ak oluyor da yazan kalemler kara oluyor, renkli oluyor; daha güzel toz çıkmıyor, ortaya tebeşir tozu yayılmıyor.

Şimdiden güzel bir ikinci meslek, ikinci lisan kazanmaya çalışın. Arapça'yı öğrenmeye çalışın. Aslında Arapça bizim ana dilimizdir. Çünkü Peygamber Efendimiz'in hanımları, annelerimizdir. Peygamber Efendimiz'in zevceleri annelerimiz olduğu için Arapça da bizim ana dilimizdir, annemizin dilidir. Çünkü annelerimizin konuştuğu dildir. Anne dilimizi öğrenmemiz lazım.

Ne güzel! Anne dilimiz Arapçayı öğreneceğiz Türk olduğumuz için Türkçeyi de biliyoruz, İngilizceyi de Avustralya'da olduğumuz için biliyoruz; üç tane meziyet. Ama bunların en önemlisi Arapçayı bilmektir. Arapçayı bir tarafa bırakalım, Kur'ân-ı Kerîm'i bilmektir.

Rabçayı bilmektir; Arapça değil a'sını atalım, Rabçayı bilmektir.

a. Hayatımızın Asıl İşi, Allah'ın Rızasını Kazanmaktır

Allah ne diyor? Allahu Teâlâ hazretlerinin ahkâmı nedir? Rızası nerededir, nasıl kazanılır? Gazabı nerede hâsıl olur? İnsanlar gazabından nasıl kurtulur? Buna çalışmamız lazım. Hayatımızın en mühim işi budur. Kebapçılık veya inşaat veya tahsil veya ticaret veya imalat değildir. Hayatımızın asıl işi, Allah'ın rızasını kazanmaktır. Bu kazanmak ticaretle engellenmiyor, sanatla engellenmiyor, dükkânla engellenmiyor.

İnsan dükkânda çalışırken de, tarlada çalışırken de Allah'ın rızasını kazanabilir. Zaten İslâm'ın güzelliği buradadır. Hayatı müslümanca sürdürdüğünüz zaman Allah'ın rızası kazanılır. Ticaretinizi İslâmî olarak yapabildiğiniz zaman Allah'ın rızası kazanılabilir. Yaşantınızı İslâmîleştirdiğiniz zaman Allah'ın rızası kazanabilir.

İşçi olabilirsiniz, çoban olabilirsiniz, memur olabilirsiniz, âmir olabilirsiniz, esnaf olabilirsiniz, sanatkâr olabilirsiniz, tüccar

olabilirsiniz hepsi caizdir, hepsi olur. Ama kitaplarımız; “Kazançların en güzeli cihattır; en üstün kazanç cihattır.” diyor. “Allah için çalışmaktır.”

Allah için çalışırken elde edilen kazanç en üstündür. Ötekiler daha sonra gelir. Hele “Bir insan ineğin kuyruğunun peşine takılır da cihadı terk ederse ne kadar felaketlere uğrar.” diye geçtiğimiz günlerde okumuştuk.

Birinci rekâta Rahman sûresinin başını okudum.

Medine-i Münevvere'de nâzil olan 78 âyetlik bu sûrede Allahu Teâlâ hazretleri buyuruyor ki;

الرَّحْمٰنُ . عَلَّمَ الْقُرْآنَ

*er-Rahmânü alleme'l-Kur'ân.*² “Rahman olan Allah, Kur'an'ı insanlara öğretti.”

Allah'ın rahmanlığı öne çıkarılıyor. Allah denmiyor da *Allahu alleme'l-Kur'ân* demiyor da *er-Rahmânü alleme'l-Kur'ân* buyuruluyor bu sûrede.

² 55/Rahman, 1-2.

Rahmân "merhamet" kelimesiyle ilgili bir kelimedir. "Merhameti son derecede çok olan" demek, *Rahmân*. Allahu Teâlâ hazretlerinin de merhameti çok olduğundaz *Rahmân* diye adlandırılmıştır, İngilizcedeki karşılığı *mercy*'ir.

Allah'ın merhameti o kadar çoktur ki düşmanlarını bile besliyor. Siz hiç hayatta düşmanına yiyecek içecek veren bir kimse gördünüz mü?

Allahu Teâlâ hazretleri kâfirlere bile rızık veriyor, hayat veriyor, imkân veriyor, fırsat veriyor. Herif eline kalemi almış, İslâm'a saldırıyor. Herif ömrü boyunca İslâm'a, müslümanlara ateş püskürüyor. Herif ömrü boyunca İslâm'la mücadele ediyor; Allah yine ona rızık veriyor, ömür veriyor.

Ben çok kızıyorum, yerimde duramıyorum; başkaları oturup kalkıyor, yerinde duramıyor ama Allahu Teâlâ hazretleri Rahmanlığından rızkını veriyor, Sübhanallah!

O *Rahmân* olan, merhameti sonsuz olan, çok olan Allahu Teâlâ hazretleri, Kur'ân-ı Kerîm'i öğretmiştir. Elimizdeki bu Kur'ân-ı Kerîm, Allah'ın Peygamber Efendimiz'e, Pey-

gamber Efendimiz'in de bizlere aktardığı, bize Allah tarafından öğretilen kitaptır. Bunun içindeki ahkâm, Allah'ın öğrettiği bilgilerdir. Biz müslümanların bu bilgileri bilmesi gerekiyor. Biz bunları bilmek zorundayız. Çünkü hitap bizedir.

Bir kitap indirilmiş; “Bana ne?” diyemezsiniz; bu kitabın hitabı bizedir. O halde bu hitabı öğreneceğiz. Yarından itibaren bir İngilizce Arapça kitabı alırsınız. Ben hatırlıyorum İngilizce olarak *Teach yourself Arabic Kendi kendine Arapçayı öğren* diye bir kitap vardı, ben üniversitede okurken kütüphanede onu görmüştüm. İsterse insan kendi kendine de öğrenebilir ama Arapça bilen hocalar var. İlâhiyat fakültesinden mezun kaç tane hocanız var. “Hadi bakalım bize şu Arapçayı basitinden kolayından, üzmeden yormadan tatlı bir şekilde anlat.” filan demek, gönüllerini almak ikna etmek ve bu Arapçaya başlamak lazım. Ondan sonra da Kur'an'a başlamak lazım.

Kur'ân'ı öğretmenin çok keyifli, çok tatlı, çok zevkli bir usûlü de var. Arapçayı öğretmenin çok güzel bir usûlü var.

Geçen gün hoşuma gitti, yanıma çocuklar geldiler; “Hocam, bize hadis oku.” dediler. Bacak kadar çocukların gelip de; “Hadis oku.” demesi çok hoşuma gitti ama o akşam onlara hadis okuyamadık. Bizi yemeğe çağır-dılar; “Çorba konulmuş, soğuyacak.” filan dediler çorbanın başına geçtik. Ama ben ar-kadaşlara; “Çocukların hadis istemesi neyi gösteriyor?” diye sordum; “Mayanın tuttuğu-nu gösteriyor.” dediler. Onlar da anlamlı bir cevap verdiler.

Çocuğun gelip de hadis istemesi neyi gösteriyormuş?

Mayanın tuttuğunu gösteriyormuş, El-hamdülillah.

Demek ki çocuklarımız bizden sonra müs-lüman olabilirler. Daha dikkat edersek inşaallah biz öldükten sonra arkamızda müslüman evlatlar bırakırız. İnşallah onlar bizden sonra imandan ayrılmazlar, küfre düşmezler. Bunun için çalışmak bizim vazifemiz.

Kur’ân-ı Kerîm’i Allah öğretti, içindeki bilgiler Allah’ın bize öğrettiği bilgilerdir, çok önemlidir.

خَلَقَ الْإِنْسَانَ. عَلَّمَهُ الْبَيَانَ

*Halaka'l-insâne allemehü'l-beyân.*³ “O Rahmân olan Allah, insanoğlunu yaratmıştır. İnsanı yaratan Allah'tır.” *Allemehü'l-beyân.* “Ona meramını beyan etme imkânı vermiştir.”

Dünyada kendi aramızda sakat bazı insanlar biliyoruz; konuşamıyorlar, ne kadar zor oluyor. Elleriyle işaret etmeye çalışıyorlar, bir takım anlamsız sesler çıkarıyorlar. Ekseriyetle dilsiz olanlar sağır da oluyor, sağır olanlar dilsiz oluyor. Ne kadar zor oluyor ama Allahu Teâlâ hazretleri bir kere bizi yaratmıştır. Biz kendi kendimizi yaratmadık, kendimizin nasıl yaratıldığından haberimiz yok, bizim bu işe bir iştirakimiz yok. Çünkü biz hayatı kaç yaşından sonra anlamaya başlıyoruz?

Hiçbir şeyden habersizken, küçücük bir bebekken yaratılmıştık, işte o zaman Allah bizi yarattı. İlk insanı da öyle yarattı, bütün mahlûkları da öyle yarattı.

Bizi Allah yarattı; bir de bize meramımızı beyan etme *allemehü'l-beyân*, anlatım kabi-

³ 55/Rahman, 3-4.

liyete verdi. Meramını ifade kabiliyeti verdi. İçindeki duygularını karşı tarafa aktarma usullerini öğretti.

Konuşmak, yazmak, meramını çeşitli şekillerde karşı tarafa iletmek, insanoğlunu öteki mahlûklardan ayıran üstün bir meziyet ve farklılıktır.

Onun için insanın çeşitli tarifleri var.

İnsanoğlu nasıl bir mahlûktur?

Uzaydan gelen birisine dünyadaki mahlukları tanıtıyorsun; “Bu fildir; hortumu vardır, dört tane ayağı vardır, kuyruğu vardır, yelken gibi kulakları vardır. İşte bu fildir.” *This is elephant* diyorsun.

“Bu aslandır, sakın yanına yanaşma, ‘gırr’ der, atlar. Bunun pençeleri vardır; bir tane vurdu mu beş tane tırnağı insanın etine - 4-5 cm- batar, elinden kurtulamazsın. Ondan sonra ağzını açar ‘hart’ diye insanın bir parçasını koparır, alır götürür. Aman ha, bu aslandır!” dersin, tarif edersin.

“Bu zürafadır. Bu geyiktir. Bu kuzudur, korkma, bunun tüylerinden filan ürkme, bu

sevimidir, hiçbir şey yapmaz, eti tatlıdır, kızartması güzel olur vesaire...” dersin.

İnsanı nasıl tarif edeceksin?

İnsan nasıl bir mahlûktur?

الانسان حيوان الناطق

el-İnsânü hayevânü'n-nâtıkûn diye tarif etmişler. “İnsan konuşan bir canlıdır.” Konuşma kabiliyeti var.

“Hocam, papağan da konuşuyor.”

Papağan konuşmuyor, sesleri taklit ediyor. Papağan ne söylediğini bilmiyor; söylediği sözün anlamını bildiğinden değil ahengini kulağında ezberlediğinden söylüyor. Ama insanoğlu ne söylediğini bilerek söylüyor, bir şeyler hissederek onu söze dökabiliyor. Karşı tarafın sözüne karşılık cevap verebiliyor. Bu çok büyük bir meziyettir, anlayana...

Ol mâhiler ki derya içredirler, deryayı bilmezler demiş şairin birisi.

Ne demek?

Denizde yüzüyor da denizin deniz olduğundan balığın haberi yok, dışarı çıkınca an-

lar. Çık bakalım dışarıya, seni oltayla kenara çeksinler de gör bakalım dışarıyı nasılmış! Denizin kıymetini dışarı çıkınca anlar. Ali Bingöl seni yakalasın da çeksin dışarıya, çırpırırken deryanın ne olduğunu gör bakalım!

O! mâhiler ki derya içredir, deryayı bilmezler.

Denizdeyken kıymetini bilmezler. Biz de konuşuyoruz ama konuşmanın çok büyük bir nimet olduğunu bilmiyoruz. Allah onun nimet olduğunu burada bize bildiriyor.

Halaka'l-insâne allemehü'l-beyân. “İnsanı yarattı ve ona konuşma kabiliyeti verdi, meramını anlatma meziyeti verdi.”

İnsan, konuşan mahlûk. Konuşuyor. Konuşmasını o kadar ilerletmiş ki felsefî eserler yazıyor, şiir yazıyor, kalın romanlar yazıyor, ciltlerle roman yazıyor, oku oku bitmeyen romanlar yazıyor.

Bu kadar lafları nereden çıkarıyorlar? Bu kafa bu kadar lafı nasıl imal ediyor? Tiyatro eserleri, şiirler, romanlar, hikâyeler, masallar, destanlar bir sürü şey... Bu büyük bir

meziyet elhamdülillah. Ya bu konuşma meziyetimiz olmasa...

Bir sabah, bana bir işçi geldi "Hocam, benim hanım konuşuyorken konuşamaz oldu. Gel bir dua et." dedi.

Ben kalktım, adamın evine gittim. Beni Fatih'in aşağı taraflarında, fakir mahallelere götürdü. Ben de adamın iyi niyetli mi kötü niyetli mi olduğunu] bilmiyorum. O yüzden yanıma birkaç arkadaş aldım. Kalktık, gittik.

Kadıncağız doğum yapmış. Doğumdan sonra konuşamaz olmuş. Okuduk, üfledik. Yanımızda doktor arkadaş vardı. Doktor arkadaşlara haber verdik. İlaçtı bilmem neydi geçti. İnsan konuşurken konuşamaz olabiliyor. Bak işte doğum yapınca kadın, o doğumunun heyecanından ne olduysa konuşamaz oluvermiş, hiç konuşamıyor ama birkaç gün sonra açıldı. Geçti Elhamdülillah. Çok büyük bir şeydir.

Bazı nimetler vardır ki o nimetlerin kıymeti, eldeken bilinmez, elden gittiği zaman bilinir. Kıymeti bilinmeyen nimetlerden birisi gençliktir. Gençlik çok kıymetli bir hazinedir.

Genç Farsçada “hazine, define” demek zaten. Farsçada yerin altındaki şeye *genç* denilir. Ama biz bunu yaşı ilerlememiş, taze, yeni yetişme insanlar için kullanıyoruz.

Gençlik bir hazinedir, sıhhat bir hazinedir; insanlar kıymetini bilmiyor. Hastalandığı zaman sıhhatin kıymetini bilir. Gençliğin kıymetini ihtiyarlayan bilir; sağlığın kıymetini hasta olan bilir. Boş zaman bir kıymettir.

“Bugün patlayacağım hocam!”

“Niye patlıyorsun hayrola? Bir yerden seni fitillediler mi, ne oldu? Fitilini mi ateşlediler, niye patlıyorsun?”

“Hocam, bugün canım sıkılıyor.”

“Niye?”

“Yapılacak hiçbir şey yok. Bugün de tatil günü, neredeyse patlayacağım.”

Boş zaman bir kıymettir. Kur’ân öğren, tesbih çek. Bir defa Allah desen...

Bir kez Allah dese aşk ile lisan.

Dökülür cümle günah misli hazan.

Kur’an oku, Kur’an öğren, Arapça öğren. Adama bak, boş zamanı bulmuş da patlaya-

cakmış! Şimdi patlatacağım bir tane! Sen patlamadan ben sana patlatacağım. Boş zamanı bulmuşsun, kıymetini bilsene be adam!

Kıymeti bilinmeyenlerden bir tanesi boş zamandır.

Göz, kıymeti bilinmeyen bir nimettir. Kır olan bu nimetin kıymetini bilir. İşitmek, çok bryık bir nimettir, sağır olan bu nimetin kıymetini bilir. Konuşmak, çok bryık bir nimettir; dili tutulan dili felç olan bu nimetin kıymetini bilir. Şu elin kolun, hareket ederek iş gırmesi bir nimettir. Ağzın kurumaması bir nimettir. Kuruduğu zaman insanın dudakları çatlar. Burnun kurumaması bir nimettir, burnun ıslak kalması, insanın derin rahat nefes alması bir nimettir. Astım olduğu zaman nefes alamıyor, alnında boncuk boncuk terler beliriyor.

Ne oluyorsun?

“Hocam, astım işte.”

b. Akıllı İnsanlar Nimetin Nimet Olduğunu Bilirler

Nefes alamıyor, nefes darlığı var; ne sıkıntı! Bazı nimetler yok olduğu zaman anlaşılır. Akıllı insanlar anlarlar, nimetin nimet

olduğunu bilirler. Onlar da aksini düşünerek bulurlar. “Allah bana bu nimeti vermiş; ya vermeseydi hâlim nice olurdu!” der, oradan anlarlar.

Bugün televizyonda ayakları felç olmuş insanları gördük. Demirden desteklere tutunuyorlar. Ayağını zar zor atıyor, biraz öteye koyuyor ama ayağı basmıyor. İdman yaptırıyor; “Yürüdükçe ayakları kuvvetlensin.” diye yürüttürüyor. Ben de onları görünce; “Bizi böyle yapmayan, bizim ayaklarımızı sağlam yapan Allah’a hamd olsun.” dedim.

Olmayınca kıymeti anlaşılıyor.

Demek ki insanı Allah yarattı ve ona konuşma kabiliyeti verdi. Konuşmak çok büyük bir nimettir; Allah’a hamdolsun. Konuşma denilen sistem, teşkilat, karmaşık olay olmasaydı ben size ne söyleyecektim, şu hissettiklerimi nasıl anlatacaktım?

Ben size nasıl anlatacaktım? Siz nasıl anlayacaksınız, bilmediklerinizi nasıl öğrenecektiniz, öğrenmeyi nasıl sağlayacaksınız? Konuşma olmasaydı insanlar mahvolurdu.

“Ben çok şeyler hissediyorum da anlatamıyorum bazen.”

Orhan Veli ne diyor?

Anlatamıyorum diyor bir şiirinde. İnsan bazen anlatamıyor. Çok şey duyuyor; “Anlatamıyorum.” diyor.

Mevlânâ Celâleddin-i Rûmî demiş ki;

“Doğru düzgün bir kavrayış, anlayış, leb demeden leblebiyi anlayan anlayışın hasretinden öldüm ya!”

“Ne söylüyorsam senin anlayışın kadar. Benim söyleyeceğim şeyler çok ama ne yapayım işte o kadar anlatıyorum, senin anlayacağın kadarını anlatıyorum” diyor Mevlânâ. Kaç bin beyit yazmış hem de eline kâğıt kalem almadan...

“Yazın bakalım.” diyor; etrafındakiler kâğıdı kalemi alıyorlar, yazıyorlar.

Bişnev ez ney çün hikâyet mî koned.

Ez cüdayihâ şikâyet mî koned.

(Bu beyit Mesnevî'nin ilk beytidir. Mesnevî'nin ilk on sekiz beytini Hz. Mevlânâ kendisi yazmıştır. Geriye kalan beyitleri, Hüsa-

meddin Çelebi'ye yazdırmıştır. Dolayısıyla Hz. Pîr'in *Mesnevî*'yi yazdırmasına örnek verilirken ilk on sekiz beytin dışında kalan beyitlerden bir örnek verilmesi daha uygundur.)

Hoppala, boyuna söylüyor... On binlerce beyit; vezinli, kafiyeli, anlamlı, nükteli hazine. Büyük meziyet. Elhamdülillah ki Allah bize konuşma kabiliyeti vermiş, almasın. Konuşmayı hayra kullanmayı da nasip etsin. Beyan kabiliyetini iyi kullanmayı nasip etsin.

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ

*eş-Şemsü ve'l-kamerü bi husbân*⁴ "Güneş, ay hep hesapladır."

Güneşin doğması batması, ayın doğması batması hep hesapladır. Güneşle dünya arasındaki mesafe hesapladır. Dünyanın yörüngesi bir hesapladır.

Dünyanın yörünge düzlemine göre 23 derece eğik olması bir hesaptır; mevsimler ondan olmaktadır. Dünyanın güneş etrafında elips çizmesi; bir mevsimde güneşe yaklaşıp öteki mevsimde güneşten uzaklaşması bir

⁴ 55/Rahman, 5.

hesaptır. Dünya için faydadır, hayat için faydadır. Mevsimler oluşmaktadır; sıcaklıklar, soğukluklar oluşmaktadır.

Ay, dünyanın etrafında bir uydu olarak takılmıştır bir hesapladır, sayısız faydası vardır. Ayın dünyanın etrafına konulması bir ince hesaptır. Her şey hesaptır, muazzam bir hesaptır. Fizikçiler, büyük alimler, üstatlar, profesörler bu dünyanın eğik olmasını anlata anlata bitiremiyorlar:

Güneş burada, dünya burada; böyle yuvarlak dönmüyor, yuvarlak dönse hapı yutar dık, böyle dönüyor. Yani *beyzi* yumurta gibi, eliptik dönüş ile dönüyor; bu bir nimettir. Sonra öyle dik dönse güzel olmayacak, böyle dönüyor. Hem kendi etrafında döndüğünden hem de eğik olduğundan altı üstü her tarafı güneşi görüyor, güneşten istifade ediyor. Böyle olsa o zaman kutuplar hapı yuttu. Böyle dönüyor; bir burasını güneşe gösteriyor bir burasını gösteriyor.

Ama 23 derece olmasa da 45 derece olsa nasıl olur?

Olmaz! Öyle olacak. Hepsinin hesabı var. Her şeyin bir hesabı var. Ay ve güneş de bir

hesaba göredir. Özellikle herkesin gözü önünde. Bunların hepsi bir hesaptır.

وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ

*Ve'n-necmü ve'ş-şecerü yescüdân.*⁵

Necm çok mânalara gelen bir kelime. Mesela Kur'ân-ı Kerîm *necmen necmen* inmiştir. “Küme küme inmiştir.” demek.

Necm yıldız mânasına gelir; herhalde onlar da gökte küme küme olduklarından...

Sonra bitki yığınlarına da *necm* derler Arapçada. *Şecer* “ağaç” demek, *necm* “bitki” demek.

“Bitkiler ve ağaçlar secde etmektedir veyahut gökte yıldızlar ve yerde ağaçlar secde etmektedir.”

Zaten her varlık; canlı cansız, bitki, hayvan, görünen görünmeyen her varlık Allahu Teâlâ hazretlerine hamd ü senâ etmektedir.

وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

⁵ 55/Rahman, 6.

*Ve in min şey'in illâ yüsebbihu bi-hamdih.*⁶

Hiç hamd u senâ etmeyen varlık yoktur. Ancak insanların kâfirleri hariç. İnsanlara hürriyet verildiğinden; “Ne istersen yap Âdemoğlu!” denildiğinden; “İsteyen mü'min isteyen kâfir olabilir.” denildiğinden onların bir kısmı kâfir. Yoksa ağaçlar bile, taşlar bile, her şey secde ediyor, her şey hamd ediyor, her şey Allah'ı tesbih ediyor, kesin. Âyet-i kerîmelerde bu açıkça beyan ediliyor.

c. Abdülehad-i Nuri Hazretleri

Evliyâullahdan onların tesbihlerini duyanlar var. Mesela Abdülehad-i Nûrî hazretlerine soruyorlar; büyük evliyâullahdan, kerametleri zâhir, rüyada kaç defa Peygamber Efendimiz Ayasofya camiine çağırıyor, kaç tarikatten kendisine hırka giydiriliyor. Alim, ârif bir zât olan Abdülehad-i Nûri Hazretlerine soruyorlar:

“Tesbihleri lisân-ı hal ile midir?”

“Hayır, lisân-ı hal ile değil.”

⁶ 17/İsra, 44.

“Öyle duruyor da tesbih ediyor mu sayılıyor?”

-“Hayır, söylerler. Erbabı da duyar. Onun tesbih çektiğini duyan duyar.” diyor.

Demek ki her şey secde ediyor.

d. Secde nedir?

Allahu Teâlâ hazretlerine saygısından, O’na ibadet maksadıyla alnını yere koyup tevazu gösterip; “Yâ Rabbi! Ben senin önünde en şerefli uzvumu işte böyle toprağa, yere koyuyorum.” diye saygısının sonsuzluğunu, derinliğini, Allah’ın azametini idrakindeki yüksekliği anlatıyor.

Kulun Allah’a en yakın olduğu yer secde-
dir. En yakın olduğu zaman secde hâlidir.
Çünkü o zaman en mütevazı oluyor.

İnsanın en şerefli yeri neresidir?

Yüzdür. Yüzünde de alnıdır; çenesi değildir, burnu değildir, ağzının altı değildir; alnıdır. Alnını yere koyuyor hürmetini, tevazuunu gösteriyor Allah’ın azametini, kibriyâsını itirafını gösteriyor.

Her şey secde eder. Yıldız, bitki, ağaç, her varlık secde eder, tesbih eder; bir zalim insanoğlunun kâfirleri hariç. Onlar etmez.

O zaman ne oluyor?

Hayvanlardan da daha şaşkın oluyor

أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ

*Ülâike ke'l-en'âmi bel hüm edall.*⁷

Onlar hayvanlar gibidir. Belki onlardan daha şaşkındır. Hayvan şaşırır da bunlar daha şaşkın, daha çok sapıtmış, daha çok raydan, yoldan çıkmış gitmiştir.

وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ

*Ve's-semâe rafeahâ ve vadaa'l-mîzân.*⁸

Allah insanları yarattı. Ay ve güneş bir hesapla. Bütün varlıklar Allah'a secde ediyor ve semayı da Allah yükseltmiş, yüceltmış, enginleştirmiş, derinleştirmiştir. Üstümüzde uçsuz bucaksız bir sema. Pırıltılar görüyoruz; yıldız.

Pırıltılar arasındaki lacivertlik nedir?

⁷ 7/Araf, 179.

⁸ 55/Rahman, 7.

Gözün erişemediği sonsuzluk. Teleskopla bak, biraz ötesini görürsün, daha ötesi göremezsin. Milyonlarca yılda ışığın geldiği bir derinlik, muazzam bir derinlik. Allahu Teâlâ hazretleri göğü böyle insanoğlunun üstüne yüceltmiştir.

Ve vadaa'l-mîzân. “Ve teraziyi, dengeyi koymuştur.”

Yerin göğün bir dengesi, âlemin kainatın bir düzeni, terazisi, mizanı, ibresi, göstergesi vardır. Her şey hesapladır, her şey dengelidir.

أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ

*Ellâ tetğav fi'l-mîzân.*⁹ “Sakın ha siz dengeyi bozmayasınız!”

Allah; bu kâinatın düzeninin, dengesinin, kurulan nizamının bozulmamasını emrediyor. Bu dengeyi her şeyde ama her hususta; yerde, gökte, dışta içte, insanda, bu dengeyi, mizanı, ölçüyü, teraziyi, adaleti, hakkaniyeti koymuştur.

⁹ 55/Rahman, 8.

Sakın ha onu bozmayın! Ta ki bozmayasınız! Olmaya ki bozmayasınız! Sakın ha bozmayasınız! Sakın dengeyi bozmayın!

Denge nasıl bozulur?

1. Allah'ın emirleri tutulmazsa denge bozulur.

2. Çevrede tahribat yapılırsa denge bozulur.

Ormanları kesersen yağmurlar gelmez, topraklar gider, arazi çölleşir. İnsanoğlu çevreyi bozar. Emir tutulmayınca dengeler bozuldu mu sonra dağılan dengeleri toparlamazlar da...

Allah dengelerin korunmasını; teraziye, adalete, mizana riayetkâr olunmasını emretmiş oluyor.

وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنْعَامِ

*Ve'l-arda vadaahâ li'l-enâm.*¹⁰

Göğü yüceltmıştır. Sonsuz bir feza. Bu fezanın içinde yeryüzünü, arzı insanlar için koymuştur.

¹⁰ 55/Rahman, 10.

İngilizcesi *earth*, Arapçası *arz* aynı kelimedir, aynı kökten. Yer, yani “yerküre” demek, aynı kelime. İngilizcedeki *paradise* ile Kur’ân-ı Kerîm’de geçen *firdevs* aynıdır, cennet, aynı kökten geliyor.

İngilizler ilâhî menşeinden Ortadoğu’dan almışlar. Zaten kendi dilleri yok. Latineden, bilmem nereden çok kelimeler alarak öyle kuruldu.

Ve’l-arda vadaahâ li’l-enâm.

Yeri insanlar için halk etmiştir. Onlar için koymuştur. Şimdi *enâm* “insanlar” demek.

Hayrü’l-enâm kimdir?

Hayrü’l-enâm, insanların en hayırlısı Muhammed Mustafâ *aleyhissalâtü vesselâm*’dır.

Allah yeryüzünü insanlar için yaratmıştır. Onlar için gezme yeri yapmıştır, yaşama ortamı yapmıştır. Yaşamlarının bütün şartlarını hazırlamıştır. Suya ihtiyaçları var; denizlerden suları buharlaştırmıştır, rüzgarlarla taşıtmıştır, dağların tepesinden şakır şakır insanların istediği yerlere akıtmıştır.

Şu güzelliğe bak!

Haydi bakalım bunlar olmazsa sen denizlerden suları al da borularla dağların tepesine taşı bakayım! Taşıyamaz zaten pompaların bile belli bir yukarıya basma gücü vardır. Daha yukarıya basamaz. Bu işler öyle kolay değil. 50 m için bir şey değil de 100 m için biraz zor, 200 m için daha zor, 1000 m olduğu zaman 1000 m'lik suyun basıncı aşağıdaki cihazı paramparça eder. Suyun 1000 m altına gittiğin zaman denizaltı teneke gibi olur, yapışır gider.

Her şeyin bir hesabı var. O kadar suyun basıncına dayanacak bir şey daha yok. Çelik küreyi filan yamyassı teneke hâline getirir. Zaten 80, 90 m ancak inebiliyorlar. Ondan sonra olmuyor. İnsan biraz 40, 50 m aşağıya gittiği zaman beyni sıkışmaya başlıyor, patlıyor, “vurgun” diyorlar; suyun içinde aklını oynatıyor, gidiyor. İnsanoğlu dayanamıyor, hiçbir şey dayanamıyor.

Tamam, Allahu Teâlâ hazretleri yeryüzünü insan için hazırlamıştır, suyu yukarıdan indirmiştir. Bitkiyi aşağıdan bitirmiştir. Ekmek elden, su göldendir. Her şeyi Allah gönderiyor.

Yağmur yağmadığı zaman adamlar burada koyunların kafalarına kurşun sıkıyorlar. Hepsini çukurlara dolduruyorlar. Avustralya ne yapacağını şaşırıyor. Onun için her evde bir *dam* vardır, bir gölet vardır. Gezdiğimiz her yerde çeşitli imkânlarla kıştan yağmurları teknelere, tankerlere biriktirip yazın harcarlar. Biraz yağmur yağmadı mı gecikti mi feleğini şaşırır, her taraf sararıp solar. İşte Allah insanlar için yeryüzünü böyle hazırlamıştır.

فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ

*Fîhâ fâkihetün ve'n-nahlü zâtü'l-ekmâm.*¹¹

Bu yeryüzünde Allah çeşitli meyveler ih-san etmiştir. Her bitkinin meyvesi vardır; “her bitkinin meyvesi onun yavrusu” demektir.

Her bitki binlerce meyve verir. Buğday tanesinin meyvesi, buğday başağıdır. İncir tanesinin çekirdeğinin meyvesi, incirdir. Portakal ağaçları... Bir saptan, bir kökten kaç tane üzüm salkımı çıkar.

¹¹ 55/Rahman, 11.

Onları doldurmasını, satmasını, elemesini, kurutmasını, pazarlamasını Mildura bilir, Lenmarklılar bilir.

Ve burada; *ve'n-nahlü zâtü'l-ekmâm*, “Salkımlı hurma ağaçları vardır.” diyor.

Hurmanın da bir salkımı vardır, bir sap üzerinde kocaman bir hurma hevengi vardır, bayağı bir kilo tutar.

“Sonra çeşit çeşit hurmalar, meyveler vardır.”

وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ

*Ve'l-habbü zü'l-asfi ve'r-reyhân.*¹² “Hoş kokulu bitkiler, yapraklı taneler vardır.”

Bu taneler içinde insanoğlu buğdayı bulmuştur, kendisine asıl gıda yapmıştır. Arpa vardır, yulaf vardır, mısır vardır, darı vardır; çeşit çeşit yapraklı taneler, çeşit çeşit kokulu şeyler vardır. Bunları hatırlatıyor.

Bunlar hayatın icabı olan yiyeceklerdir.

فَبَايَ الْأَءِ رَبِّكُمَْا تُكذِّبَانِ

¹² 55/Rahman, 12.

*Fe bi eyyi âlâi rabbikümâ tükezzibân.*¹³

“Ey siz iki grup! O halde siz Rabbiniz’in nimetlerini nasıl inkâr edersiniz? Hangisini nasıl bir cüretle, neye dayanarak reddeder, inkâr edebilirsiniz? Hangi birini inkâr edebilirsiniz?”

Fe bi eyyi âlâi. Âlâ, “nimet” demek. *Fe bi eyyi,* “hangi birini” demek.

Allah’ın nimetlerinden hangi birini, nasıl bir delille, mesnetle, neye dayanarak, hangi akla uyararak *âlâi rabbikümâ tükezzibân* yalanlarsınız, inkâr edersiniz? Bunlar böyle size nimet olarak verilmişken nasıl; “Rabbin öyle bir nimeti yok, bir faydası yok, bir şey yapmadı.” diyebilirsiniz,?

Şimdi burada *rabbikümâ* deniliyor; “Ey siz iki zümre! Rabbiniz’in hangi bir nimetini inkara kalkışabilirsiniz, neye dayanarak kalkışabilirsiniz? Hiç olur mu böyle bir şey?”

Bu iki zümre nedir? *Rabbiküma,* “sizin ikinizin rabbi” buyurulurken o ikisi nedir?

1. Biz insanlar
2. Görünmeyen cinler.

¹³ 55/Rahman, 13.

Biliyorsunuz Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz hazretleri hem insanların peygamberiydi hem de cinlerin peygamberiydi. İns ü cinnin peygamberiydi Peygamber Efendimiz. İnsanların da cinlerin de.

e. Cinler nasıl mahlûklardır?

Cinler, göze görünmeyen mahlûklardır. Zaten *cin*, “gözden saklı mahlûk” demektir. Kelime anlamı “görülmeyen” demek.

Görünmeyen varlıklar vardır. Allahu Teâlâ hazretleri âhir zaman peygamberi olan bizim Peygamberimiz’i insanların ve cinlerin peygamberi olarak göndermiştir.

Cinler de gelmişlerdir, Peygamber Efendimiz Kur’ân’ı onlara da tebliğ etmiştir. Onlar da duyduklarını götürüp kavimlerine haber vermişlerdir. Böyle şeyler var.

نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا
أَنْصِتُوا

*Neferün mine’l-cinni yestemiûne’l-Kur’âne fe-lemma hadarûhu kâlû ensıtû*¹⁴

¹⁴ 46/Ahkaf, 29.

diye o cinlerden bir grubun geldiğini, Peygamber Efendimiz âyetleri okurken dinlediklerini, sonra gidip kavimlerine haber verdiklerini Kur'ân-ı Kerîm bildiriyor; Cin sûresi var. Ayrıca başka surelerde de cinlerle ilgili âyetler var.

“Bu ikiniz nasıl inkâr edersiniz?” cümlesi; “Şeriat ve Allah'ın emir ve yasaklarına muhatap olan siz insanlar ve siz cinler nasıl olup da Allah'ın nimetlerini inkâr edersiniz?” mânasıdır.

İnsanların mü'minleri, kâfirleri olduğu gibi cinlerin de müminleri, kâfirleri vardır. İnananları, inanmayanları vardır. Onlara hitap ediyor.

Tabi bu soruya karşılık ne dememiz lazım?

“Yâ Rabbi! Biz senin bütün nimetlerine hamd ederiz, şükrederiz. Senin hiçbir nimetini göz ardı etmiyoruz, inkâr etmiyoruz, hepsini kabul ediyoruz. Sen bize nice nimetler verdin biliyoruz, şükrederiz, sana hamd ederiz Yâ Rabbi!” dememiz lazım.

Febieyyi âlâi Rabbikümâ tükezzibân denildiği zaman;

لا بشيء من آلائك ربنا نكذب فلك الحمد

Lâ bi şey'in min âlâike Rabbenâ nükezzibü fe leke'l-hamdü demek lazım.

Allahu Teâlâ hazretleri hepimizi şuurlu müslüman eylesin. Rabbini bilen, Rabbi'nin kendisine ihsan ettiği nimetlerin farkında olan, o nimetlere şükretmesini bilen müslümanlar eylesin. Çünkü bu mü'minliktir, kulluktur. Sizin anlayacağınız kelimelerle söylemek gerekirse nezakettir, zerafettir, edeptir.

Birisi size küçük bir iyilik yaptığı zaman *thank you* demiyor musunuz? *Thank you* derse *you're welcome* demiyor musunuz?

Nereden çıktı bu laflar?

Nezaketten, âdâb-ı muâşaretten, edepten, kibarlıktan çıktı.

Allah bu kadar çok nimetlerini veriyor; “çok şükür” demek lazım değil mi? “Hamd olsun Yâ Rabbi!” demek lazım değil mi? Allah'ın nimetlerini bilmek ve Allah'a şükret-

mek, ibadet etmek, iyi kulluk etmek gerekmez mi?

Hayatı vermiş, aklı vermiş, konuşmayı vermiş, sana bu sıhhati vermiş, göz vermiş, kulak vermiş, akıl vermiş, fikir vermiş. Bunlar senin kendi vücudundaki nimetler; sayılamayacak kadar çok nimetler...

Sonra da dışında ağaçlar vermiş, bitkiler vermiş, hububat vermiş, tahıl vermiş; ekmek yapıyorsun, pasta yapıyorsun.

Geçen gün Allah razı olsun Salihler'de mısır kızarttılar kızarttılar getirdiler. Ne kadar tatlı mısırlar, çatur çatur yedik. Kızartması güzel, haşlaması güzel; şekerli gibi el-hamdülillah. Sayısız dışta nimetler, sayısız içte nimetler.

“İçte nimetler niye sayısız oluyor hocam, sayıp bitiremez miyiz?”

Bitiremezsin.

Kalbin çalışmazsa teklerse kalp hastası olursun, böbreklerin çalışmazsa böbrek ağrısına tutulursun, safra kesen bozulursa safra sancıları tutar, miden iyi çalışmazsa gaz olur;

gastrit olursun, ülser olursun, geğirirsin, böğürürsün, inlersin, kıvranırsın.

Her âzânın muntazam çalışması bir nimettir. Bir nefes alamazsan ölürsün. Nefes almak nimettir. Nefesi aldın vermesen, içinde tutsan patlarsın.

Haydi bakalım ağzını burnunu kapat, ne kadar durabileceksin?

Bir dakika durursun, ondan sonra duramazsın, daha da sıkarlarsa patlarsın, açmazlarsa boğulursun. Nefes almak bir nimet, nefes vermek bir nimet. Kalbin atması nimet. Beyinde bir kılcal damar tıkanmış mı bir yerin felç olur; ağız yamulur, kol yamulur.

Ne oldu?

Adam felç oldu. Sağ tarafı tutmuyor, sol tarafı tutmuyor.

Neden olmuş?

Beyninde bir damar tıkanmış, çok sigara içiyormuş da sigaranın nikotini damarlarından geçerken kılcal damarda tıkanmış. Sigara kana, ciğerlere yağ veriyor. Ciğerlerden kana, yağ taneleri giriyor, etrafta dolaşiyor. Gelip bir yerlere yapışıyor; yapışkan.

Hiç sigara içmeyen bir insanın damarının içinin resmini çekiyorlar. Çekilir mi?

Çekilir. Ben biliyorum. Benim buramdan bir boru yutturdular, “ög, mög” demeyeyim, diye bir de önceden iğne yaptılar. Sonra mideme bir boru soktular, ondan sonra televizyon ekranında midemin içinin seyretmeye başladım.

“Dur hocam, başını kaldırma, sen üzülme, ben bunu videoya alıyorum, sonra sana seyrettiririm.” dedi.

Kendi midemin içinin, kendi gözlerimle gördüm.

Şu işe bak!

“Burası midenin içi, burası ağzı” dediler.

Vay, tanıştığımıza memnun oldum.

“Burası midenin son tarafı, şimdi geldik on iki parmak bağırsağına...”

Hoş geldik, sefa bulduk. İşte burada senin yara, nah bu kadar, on iki parmak bağırsağında çukur delinmiş. Ben sabahleyin duramıyorum. On iki parmak bağırsağımda ülser

varmış, yani yara varmış, delik varmış. Tedavi etti, elhamdülillah çok şükür geçti.

Ben midemin içini borularla gördüğüm gibi, insanı ameliyat etmeden, dışından sonda ile böbreğinin taşlarını alıyorlar. Safra kesesinin taşını alıyorlar. Benim safra kesemi keşip aldılar. Sonra yeni usullar çıktı. Böbrekten, safra kesesinden taşları topluyorlar. Kılcal damarların da resmini çekiyorlar. Kılcal damarlara ameliyat yapıyorlar.

Bir balon şişiriyorlar, orası şişirilince “anjiyo” deniliyor. Oradaki şişkinliğe takılmış olan şey, -damar elastikiyatini kaybediyor ya orası genişletince geçmeye başlıyor.

Hiç sigara içmeyen bir insanın damarının içi bir koridor gibi, bir yer altı tüneli gibi yuvarlak, damarın kenarları görünüyor, bomboş serbest, gir yürü, içi serbest. Üç ay sigara içen bir insanın bu damarlarının etrafına glop camlar gibi yarım cam şeyleri gibi sigaranın yağları yapışmaya başlıyor.

Görüyorsun; damarın içi, her tarafı kabarcık kabarcık olmuş. Damarı büyütelim, bu kadar yapalım. Boncuk boncuk her tarafına yağlar yapışmaya başlıyor. İki senelik sigara

içen bir insanın bu yağların üstüne öteki yağlar yapışıyor, damarı daralıyor. Damar bu kadarsa şu kadar kalıyor.

İki parmak yağ bağlıyor, yağ bağladığı zaman damarın cidarları lastikliğini, elastikiyetini kaybediyor. Yağ olmadığı zaman rahat bir şekilde, hani balonu şişirirsin lüp yapar, bırakırsın lop iner, elastikiyeti var. Ama yağ bağladığı zaman damar bu elastikiyeti kaybediyor. Çünkü aşağıdaki yağlar kuruyor, kuruyunca su borusunun içi kireçlenmiş gibi oluyor.

Çaydanlığın emziği kireçlene kireçlene su koyacak yeri kalmaz. Memleketinizde kireçli sularda çay yaptıysanız bunu bilirsiniz.

Sigara tiryakisinin damarı ne oluyor?

Damar bu kadarken sigara tiryakisinin damarı bu büyüklükte ise büyüttüğümüz zaman şu kadarcık kalıyor. Bu kadar yerin etrafında sigaradan nikotin, yağ kaplamış oluyor. Çünkü sigaranın dumanında her şey var. Onların hepsi gidiyor.

Binâenaleyh sigara içen bir insan yavaş yavaş intihar ediyor.

Neden?

Damarları tıkıyor. Damarları tıkayınca damarların gençliği, elastikiyeti kalmıyor. Bir damar tıkanığı zaman felç oluyor. Mesela Őeker hastalığı da çok tehlikeli bir hastalık.

Niye?

Őeker hastalığında da kanın içindeki Őeker bu yağın toplandığı gibi etrafa toplanıyor. Kılcal damarlar Őeker hastalarında da doluyor. Sigara içenlerde sigaradan doluyor, Őeker hastalarında da Őekerden doluyor. Kılcal damarlar dolunca nasırlaŐma başlıyor.Uçlar, ayaklar, parmak uçları; kanın gitmediği yerler ne oluyor?Ölüyor. Ölünce nasırlaŐma oluyor. NasırlaŐma filan değil. Damarlar tıkanıdı. Oraya gıda gitmediği için hücreler öldü, ondan kalınlaŐıyor. Göz hücrelerine kan gitmiyor, gözü kör oluyor. Őeker hastalığı da sinsi, yavaş yavaş öldüren bir hastalık.Onun için çok sakınmak, çok perhiz yapmak lazım. Ben Şimdi ŐiŐman insanları görünce acıyorum. Onlar ileride baŐlarına neyin geleceğinin farkında değiller, ben acıyorum. Kendime de bakıyorum, bende de biraz göbek var, kendime de biraz acıyorum. BaŐkalarına ŐiŐmanlıđı

nispetinde daha fazla acıyorum; o da damarları tıkıyor. Demek ki her şey bir nimet. Bu nimetin kadrini bilmek lazım. Bu nimetin şükürünü eda etmek lazım, kadrini bilmek lazım, iyi kul olmak lazım. Allahu Teâlâ hazretleri bize yardım eylesin, tevîkîni refîk eylesin. Bize nimetlerinin kadrini bilen, nimetlerine kendisinin rızası veçhile şükretmesini bilen kullar olmayı nasip eylesin. Ömrümüzü ibadetle, zikirle, şükürle, kadir bilmekle, kulluk etmekle geçirmeyi nasip eylesin. Huzuruna sevdiği, razı olduğu kul olarak varıp cennetiyile cemaliyle taltif olunmak, cemaliyle müşerref olmak, selamına mazhar olmak nasip eylesin. Rıdvan-ı Ekber'ine vâsıl eylesin. *Bi hürmeti esmâihi'l-hüsnâ ve bi hürmeti ismihi'l-âzâm ve bi hürmeti Muhammedini'l-Mustafâ nebiyyihi'l-erham ve'l-ekrem ve bi hürmeti esrâr-ı sûreti'l-Fâtiha...*

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN
6 Rebîü'l-Evvel 1419 / 01.07.1998
Avustralya

[Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

